

รธน. มาตรา ๒๓๓ และมาตรา ๒๗๑

พ.ร.ก. การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ทวิ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.ก. การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ บัญญัติให้อำนาจในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาล และมาตรา ๒๗๑ บัญญัติให้ศาลยุติธรรมมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีทั้งปวง เว้นแต่คดีที่รัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลอื่น

พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ทวิ เป็นบทบัญญัติ วิธีการขายทรัพย์สินเพื่อชำระบัญชีบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินการ โดยคณะกรรมการองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (คณะกรรมการ ปรส.) มีอำนาจพิจารณาคำคัดค้านของลูกหนี้ บุคคลภายนอก ที่ให้ประกันหนี้เดิมและบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่จะขายที่มีข้อต่อสู้เกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าว หากคณะกรรมการ ปรส. ยกคำคัดค้านแล้วเกิดความเสียหายภายหลังการประมูลแก่ผู้คัดค้าน ผู้คัดค้าน ที่ได้รับความเสียหายมีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) และหากไม่เห็นด้วยกับการพิจารณาค่าเสียหายของ ปรส. มีสิทธิเสนอคดีต่อศาลตามมาตรา ๓๐ จัดว่า คณะกรรมการ ปรส. จึงมิได้นำอำนาจพิจารณาพิพากษาอรรถคดีไปจากศาลและมิได้เป็นการตั้งศาลขึ้นใหม่ เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่งโดยเฉพาะ บทบัญญัติดังกล่าวจึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ และมาตรา ๒๗๑

ย่อโดย นายศราวุธ โปธราชม
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นางวรรณรัตน์ เกษมสันต์ ณ อยุธยา
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๔

นางสาวณิชาภา ภูมินายก
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๒

นายมนตรี กนกวารี
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคดี รักษาการแทน
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ